

EL LLENGUATGE

Quantes en vol?

Conten que al meu poble hi havia un botiguer que si mai havia de parlar en castellà —cosa que li esdevenia molt poc sovint— en dava alguna com aquesta: «Cuantas 'an' quiere?» i la seva elocució suscitava rialles de mofa i comentaris irònics. Avui les coses han canviat. Avui el noi d'aquell mateix botiguer potser diu «Quantes vol?» i no se'n riu ningú, perquè, malauradament, molts dels seus interlocutors també ho deuen dir. Ho vam aprendre tan bé, que en castellà el pronom *eh* no existeix, que ara en prescindim en casar i tot. Frases com ara «No tinc ganes», «Vull agafar quatre», «Hi ha poques», «No sé res» (d'en Joan), «Coneix molts», «Veig tres», «Porto una quanta» i «No tinc cap», són, actualment, prou usuals perquè el fet ens preocipi de debò. Han aconseguit, evidentment, d'obrir una bretxa profunda i amenaçadora en una de les posicions més sólides de la nostra llengua: Una bretxa que hem de tapar entre tots. Vellant, amb rigor, la pròpia elocució, cadaçó pel seu entorn, i adonant-nos de com l'eliminació del pronom en ha desnaturalitzat frases tan simples, però tan significatives com No en tinc ganes, Vull agafar quatre, N'hi ha poques, No en sé res, En coneix molts, En veig tres, En porta una quanta i No conegues.

ALBERT JANE